

تا کنون دیده اید یک کتاب به چاپ هشتاد و دوم برسد؟! بدون لحظه‌ای تردید، این کتاب، دلچسب‌ترین و تأثیرگذارترین کتابی است که تا امروز خوانده‌ام. در یکی از سخنرانی‌های دکتر الهی قمشه ای شنیدم که به نقل از پدرشان می‌گفتند: «سوره یوسف را زیاد بخوانید. درس‌های زیادی دارد». درست گفته‌اند. سوره یوسف را که بخوانید متوجه می‌شوید که وقتی خدا کسی را برای خودش برگزیند چگونه توطئه‌های دشمنان را خنثی کرده و او را از قعر چاه به خزانه داری مصر و به جلال و عظمت خواهد رساند..

«این گونه یوسف را در آن سرزمین مکانت و قدرت دادیم که هر جای آن بخواهد اقامت نماید. رحمت خود را به هر کس که بخواهیم می‌رسانیم و پاداش نیکوکاران را تباہ نمی‌کنیم. یوسف ۵۶».

با مطالعه این کتاب ارزشمند که سرگذشت پرفسور حسایی را از زبان پسرشان نقل می‌کند متوجه خواهید شد که داستان زندگی ایشان چقدر به داستان زندگی حضرت یوسف شبیه است.

پدر استاد، سه بار برای قتل ایشان نقشه می‌کشد. اما خدا هر سه بار توطئه را خنثی می‌کند. پس از یک دوره طولانی گرسنگی و فقر و آوارگی در بیروت، خداوند راه ایشان را به فرانسه باز می‌کند. آنجا در ۸ رشته، با موفقیت تحصیل کرده و نهایتاً دکترای فیزیک می‌گیرند. به حضور اینشتین رسیده و تئوری عبور نور از مجاورت ماده را در حضور اینشتین ارائه داده و بزرگترین نشان علمی کشور فرانسه را دریافت می‌کنند. سپس کرسی پژوهشی اینشتین را رها کرده و به وطن باز می‌گردند. طرح تأسیس اولین دانشگاه ایران (دانشگاه تهران) را نوشته و شخصاً در حضور رضاشاه از آن دفاع کرده و آن را تأسیس می‌کنند. اولین رئیس هیئت مدیره و مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران می‌شوند. وزیر فرهنگ می‌شوند. سازمان انرژی اتمی را تأسیس می‌کنند. انجمن فیزیک ایران، اولین مرکز زلزله‌شناسی ایران، اولین رآکتور اتمی ایران، اولین رصدخانه نوین ایران و انجمن موسیقی ایران را تأسیس می‌کنند. اولین رادیو، اولین دستگاه رادیولوژی و اولین دستگاه لیزر در ایران را اختراع می‌کنند. نهایتاً بعنوان پدر علم فیزیک و مهندسی نوین ایران لقب گرفته و در سال ۱۹۹۰ بعنوان مرد اول علمی جهان انتخاب می‌شوند.

ایشان همان کودکی بود که قرار بود در کوچه‌های دمشق از گرسنگی و بی کسی بمیرد. اما چرخ، طور دیگری چرخید. شما به یاد داستان حضرت یوسف نیفتادید؟ چه زیباست وقتی خداوند، کسی را برای خودش و برای انجام یک مأموریت مهم، انتخاب می‌کند..

مطالعه این کتاب، حداقل برای هر عضو جامعه دانشگاهی ایران، از واجب‌ترین واجبات است.